

A Fővárosi Ítéltábla az Őszy Ügyvédi Iroda (címe; ügyintéző: dr. Őszy Tamás ügyvéd) által képviselt Médiaszolgáltatás-támogató és Vagyonkezelő Alap (felperes címe) felperesnek, a Kálmán, Szilasi, Sárközy és Társai Ügyvédi Iroda (címe; ügyintéző: dr. Sárközy Szabolcs ügyvéd) által képviselt I.rendű alperes neve (I. rendű alperes címe) I. rendű és a II.rendű alperes neve (II. rendű alperes címe) II. rendű alperesek ellen sajtó-helyreigazítás iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2014. október 29. napján kelt 70.P.24.561/2014/4. számú ítélete ellen a felperes részéről 5. sorszámon előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy tizenöt napon belül fizessen meg a II. rendű alperesnek 15.000 (Tizenötezer) forint + áfa fellebbezési költséget, valamint a Magyar Államnak külön felhívásra 48.000 (Negyvennyolcezer) forint fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

A felperes keresetében arra hivatkozással kérte az I. rendű alperes helyreigazító közlemény közzétételére kötelezését, hogy az általa szerkesztett és a II. rendű alperes által üzemeltetett ... internetes sajtótermékben ...-én megjelent „...” című cikkben valótlanul híresztelte, hogy az MTVA szerződést kötött ... 2015. évre vonatkozóan. A perköltség viselésére a II. rendű alperest kérte kötelezni.

Az alperesek azzal indítványozták a kereset elutasítását, hogy a cikk nem állította kész tényként a szerződéskötést és nem keltette azt a látszatot, hogy a megállapodás már megszületett. A cikk kifejezetten tartalmazza, hogy a szerződés megkötésére, a „lepapírozásra” még nem került sor, továbbá szerepel benne az „esetleges szerződés-hosszabbítás” kifejezés is. A cikk nem a felperesre, hanem ... cégére vonatkozik, így a felperes vonatkozásában nem minősülhet sértőnek.

Az elsőfokú bíróság ítéletével a felperes keresetét elutasította és kötelezte, hogy 15 napon belül fizessen meg a II. rendű alperesnek 12.700 forint perköltséget. A le nem rótt 36.000 forint kereseti illetékről úgy rendelkezett, hogy az az állam terhére marad.

Az ítélet indokolásában hivatkozott a jogvita elbírálásánál irányadó, a sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi CIV. törvény (Smtv.) 12. § (1) bekezdésére, a

polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (Pp.) 343. § (1) bekezdésére és a PK 12. számú állásfoglalásra.

Megállapította, hogy a peres felek között abban nem volt vita, hogy a perbeli cikk megjelenésekor a felperes és ... cége között még nem került sor szerződéskötésre a showmúsort 2015. évre történő megvásárlásáról. A cikk szövegének a PK 12. számú állásfoglalás szerinti mérlegelését követően azt rögzítette, hogy a cikk címe egyértelműen kijelentő módot tartalmaz, amely szerint „... cége 440 milliót kaszál jövőre”, s mivel a cikkből az is kiderül, hogy ezt az összeget felperes fizeti meg ... cégének, így a kijelentés vonatkozásában a felperes érintettsége fennáll. A cikk megfogalmazásából azonban az olvasó arról is értesül, hogy ez az információ még nem hivatalos, pusztán az újságíró által beszerzett információkon alapul, és az írás kifejezetten tartalmazza azt is, hogy a szerződés megkötésére „lepapírozására” még nem került sor, de házon belül tényként beszél mindenki a folytatásról. Ebből következően az átlagolvasó a teljes cikk alapján egyértelműen levonhatja azt a következtetést, hogy a szerződés-hosszabbításról az I. rendű alperes nem kész tényként, csak nagy valószínűségű pletykaként számolt be.

Mivel az elsőfokú bíróság megítélése szerint az nem volt megállapítható, hogy az I. rendű alperes az általa szerkesztett újságcikkben a felperesre vonatkozóan valótlan tényt közölt, ezért a felperes keresetét elutasította.

A perköltség viseléséről a Pp. 78. § (1) bekezdése, a 32/2003.(VIII.22.) IM rendelet 3. § (3) bekezdése, az 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 4. § (1) bekezdése és az 5. § (1) bekezdés j) pontja alapján határozott.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben annak megváltoztatását és a kereseti kérelemnek megfelelő döntés meghozatalát kérte. Arra hivatkozott, hogy az elsőfokú bíróságnak a cikk PK 12. számú állásfoglalás szerinti értelmezése nem a helyes eredményre vezetett. A cikk két helyen valóban tartalmaz olyan megfogalmazásokat, amelyek arra engednek következtetni, hogy a szerződés megkötésének híre pusztán pletyka, azonban jelentős túlsúlyban vannak a kijelentő módban levő, a biztosan bekövetkező jövőt előre vetítő közlések. E körben nem hanyagolható el a cím szerepe, amely már önmagában megalapozza a helyreigazítási kérelmet. Ha valakiben mégis felmerült volna a gyanú, hogy a ... egyszerű folyosói szóbeszédről tájékoztatja az olvasóit, ezt rögvest eloszlatja azzal a mondattal, mely szerint „Ez azt jelenti, hogy a showman műsora 2015-ben is látható lesz a csatornán.

Utalt a Legfelsőbb Bíróság Pfv.IV.20.442/2010/3. számú ítéletére, amelyben a Legfelsőbb Bíróság kifejtette, amennyiben a kifogásolt közlemény több értelmezést rejt magában, és legalább egy alkalmas a jogsérelem megállapítására, úgy azt kell a helyreigazítás alapjául venni.

A cikk nem a valóságnak megfelelően, az olvasók összezavarására alkalmas módon híresztelt a felperessel összefüggésben valótlan tényeket, ezáltal súlyosan megsértette a sajtó hiteles tájékoztatásra vonatkozó kötelezettségét, amelyet a hatályos sajtótörvény szerint tényszerűen, időszerűen, tárgyilagosan és kiegyensúlyozottan kell teljesítenie mások személyéhez fűződő jogának sérelme nélkül.

Az I. és a II. rendű alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének a helybenhagyását kérte. Előadták, hogy az elsőfokú bíróság három különböző tanácsa jutott lényegében ugyanarra a helyes következtetésre a felperesi igénnyel kapcsolatban. Fenntartották a 2014. október 28-án kelt ellenkérelmükben foglaltakat, amelyben részletesen alátámasztották, hogy a felperes által kifogásolt közlés miért nem számolt be tényként arról, hogy ... műsorát 2015-ben is műsorára tűzi az MTV, és miért nem sugallta a cikk azt, hogy az ezzel kapcsolatos kérdésekben már megállapodás is született. Fenntartották azon álláspontjukat, mely szerint a per tárgyát képező cikk

esetében a cikk címe és szövege - tekintettel arra, hogy internetes közlésről van szó - sem válik el, sem a cím, sem a cikk nem jogsértő. Vitatták a felperes azon előadását, mely szerint a kijelentő módon lévő kifejezések túlsúlyban lennének a cikkben.

A felperes jogi képviselője a fellebbezési tárgyaláson a fellebbezését változatlanul fenntartotta. Álláspontja szerint a perbeli cikknek a PK 12. számú állásfoglalásban adott iránymutatásnak megfelelő értékelésével megállapítható, hogy az jogszabálysértő, tekintettel arra, hogy kész tényként kezeli azt, hogy ... cégével már megkötötték a szerződést. E tény valóságtartalma a cikk megjelenésének időpontjában vizsgálendő. Az átlagolvasó a cikk egészéből arra következtet, hogy a szerződéskötés már megtörtént.

Az I. és II. rendű alperesek jogi képviselője a fellebbezési tárgyaláson a fellebbezési ellenkérelmét változatlanul fenntartotta. Előadta, hogy az alperesek tájékozódtak abban a kérdésben, hogy ... hány műsora van jelenleg a közmédiában. A cikkben foglaltak tényszerűen igazak, a cikk közzétételének időpontjában sem lenne megalapozott az I. rendű alperesnek a helyreigazítás közzétételére kötelezése.

A felperes fellebbezése megalapozatlan.

Az Smtv. 12. § (1) bekezdése szerint ha valakiről bármely médiatartalomban valótlan tényt állítanak, híresztelnek vagy vele kapcsolatban való tényeket hamis színben tüntetnek fel, követelheti olyan helyreigazító közlemény közzétételét, amelyből kitűnik, hogy a közlés mely tényállítását valótlan, illetve megalapozatlan, mely tényeket tüntet fel hamis színben és ehhez képest melyek a való tények.

A Pp. 343. § (1) bekezdése értelmében ha a médiaszolgáltató, a sajtótermék szerkesztősége vagy a hírügynökség a helyreigazítás közzétételére irányuló kötelezettségét határidőben nem teljesíti, az azt igénylő fél ellene keresetet indíthat.

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (3) bekezdésének megfelelően csak a fellebbezési kérelemmel érintett részében vizsgálhatta felül. E körben úgy ítélte meg, hogy az elsőfokú bíróság a rendelkezésére álló bizonyítékok alapján helyes tényállást állapított meg, és abból okszerű következtetést vont le.

A Fővárosi Ítéltábla megítélése szerint az elsőfokú bíróság a Kúria PK 12. számú állásfoglalásában foglaltaknak megfelelően, az I. rendű alperes által szerkesztett honlapon megjelent közlemény egész tartalmát értékelve, helytállóan döntött a felperes keresetének elutasításáról. A cikk egyértelműen utal rá, hogy a felek még nem kötöttek egymással szerződést, a „lepapírozásra” még nem került sor, így abból az átlagolvasó sem vonhat le ezzel ellentétes következtetést. Az írás a szerződéskötésről nem tényként, hanem pusztán egy nagy valószínűséggel bekövetkező eseményként számol be, amelyet annak írója a felperes szervezetén belüli pletykákból származó értesüléseire alapoz.

A felperes azon hivatkozásával kapcsolatban, hogy a cikk valóságtartalmát az annak megjelenésekor fennálló tények alapján kell vizsgálni, a másodfokú bíróság megjegyzi, a cikk olyan tényállítást nem tartalmazott, melynek valóságtartalma vizsgálendő lett volna. Tény, hogy a valóságtartalom vizsgálatakor a cikk megjelenésekor időpont az irányadó, ugyanakkor köztudomású tényként rögzíthető, hogy a felperes ... cégével a szerződést - amelynek jövőbeni megkötésére a sérelmezett írás utalást tett - még az eljárás folyamatban léte alatt megkötötte, és az annak tárgyát képező műsort azóta is sugározzák. Az alperesi cikk által nagy valószínűséggel bekövetkező eseményként hivatkozott szerződéskötés - különös tekintettel az utóbb bekövetkezett eseményekre - nem

tekinthető minden alapot nélkülöző állításnak.

Minderre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

A felperes fellebbezése eredményre nem vezetett, ezért a Pp. 239. §-ára figyelemmel alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése értelmében köteles viselni az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 62. § (1) bekezdés f) pontja alapján fennálló illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt, az Itv. 39. § (3) bekezdés c) pontja és a 46. § (1) bekezdése szerint megállapított összegű fellebbezési illetéket, továbbá a II. rendű alperes ügyvédi munkadíjból álló perköltségét, melynek meghatározására - figyelemmel a kifejtett képviselői tevékenységre is - a 32/2003. (VIII. 23.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontja, (5) bekezdése alapján mérlegeléssel került sor.

Budapest, 2015. május 28.

Kizmanné dr. Oszkó Marianne s.k.
a tanács elnöke - előadó bíró

Dr. Kisbán Tamás s.k.
bíró

Dr. Ócsai Beatrix s.k.
bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő

Fővárosi Ítéltábla
2.Pf.20.001/2015/8.

Záradék:
A végzés 2015. június 26. napján jogerős.
Budapest, 2015. július 13.
Kizmanné dr. Oszkó Marianne s.k.
a tanács elnöke

A Fővárosi Ítéltábla az Ószy Ügyvédi Iroda (címe; ügyintéző: dr. Ószy Tamás ügyvéd) által képviselt Médiaszolgáltatás-támogató és Vagyonkezelő Alap (felperes címe) felperesnek, a Kálmán, Szilasi, Sárközy és Társai Ügyvédi Iroda (címe; ügyintéző: dr. Sárközy Szabolcs ügyvéd) által képviselt I.rendű alperes neve (I. rendű alperes címe) I. rendű és a II.rendű alperes neve (II. rendű alperes címe) II. rendű alperesek ellen sajtó-helyreigazítás iránt indított perében meghozta a következő

v é g z é s t:

A Fővárosi Ítéltábla a 2.Pf.20.001/2015/7/II. számú ítéletét akként javítja ki, hogy a felperes illetékfizetésre kötelezését, valamint az ítélet indokolásából a felperes illetékfizetésre kötelező rendelkezésének indokolását mellőzi.

A végzés ellen a kézbesítéstől számított 15 napon belül van helye fellebbezésnek, amelyet a Fővárosi Ítéltáblánál kell 4 példányban előterjeszteni, a Kúriához címezve.

I n d o k o l á s

A Fővárosi Ítéltábla észlelte, hogy a másodfokú ítélet rendelkező részében 48.000 forint illeték megfizetésére kötelezte a felperest a Magyar Állam javára külön felhívásra, azonban a felperes az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 5. § (1) bekezdés j) pontja alapján teljes személyes illetékmentességben részesül, ezért illetékfizetésre nem kötelezhető.

A másodfokú bíróság a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (Pp.) 224. § (1) bekezdése alapján a másodfokú ítélet rendelkező részét kijavította, és annak a felperest illetékfizetésre kötelező rendelkezését, valamint az ítélet indokolásából az illetékfizetésre kötelező rendelkezés indokolását mellőzte.

Az ítélet kijavítása iránti kérelem elleni fellebbezés lehetősége a Pp. 329. §-án keresztül érvényesülő Pp. 224. § (4) bekezdésén alapul.

, 2015. június 4.

Kizmanné dr. Oszkó Marianne s.k.
a tanács elnöke - előadó bíró

Dr. Kisbán Tamás s.k.
bíró

Dr. Hercsik Zita s.k.
bíró

A kiadmány hitelül:
tisztviselő